

gælder om at udstikke meget nagelfaste garantier. Jeg er helt og fuldt tilhænger af, at vi prioriterer kræftområdet meget højt, og at vi skal efterleve en meget høj kvalitet. Men jeg synes, at det stritter mod hinanden, når statsministeren på den ene side siger, at man aldrig skal bruge ordet garanti, hvis man ikke kan opfylde det, og på den anden side i dag står med et område, hvor vi bare må konstatere, at man ikke opfylder den, og at man ikke har gjort det i mange år. Er det ikke sagen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er, det vil jeg gerne sige, meget utilfreds med, at der er et antal kræftpatienter, som ikke har fået det tilbud, de skulle have. Det synes jeg er uacceptabelt. Derfor er jeg også glad for, at indenrigs- og sundhedsministeren har taget aktion på det hurtigt, for det skal der rettes op på.

Man kan altid diskutere, hvad man skal kalde det her. Nu var det altså den tidligere regering, der valgte at kalde det en behandlingsgaranti for livstruende sygdomme. Der har man indført nogle regler, altså helt tilbage fra den tid, for patienter med livstruende sygdomme, f.eks. kræft, hvor man så har indført nogle maksimale ventetider for undersøgelse og behandling. Det er jeg faktisk tilhænger af, så det har vi videreført.

Vi har så gjort det frie valg, og om man vil garantien endnu bredere, for vi har sagt, at for en lang række behandlinger og sygdomme skal der være en udvidet garanti så at sige, nemlig at kan det offentlige ikke inden for maksimalt 2 måneder klare behandlingen, så får man ret til at vælge behandling på et privathospital eller et hospital i udlandet, og pengene følger med patienten. Det er i øvrigt en model, vi nu forbedrer næste år ved at forkorte den periode, der går, indtil man har det frie valg, til 1 måned. Så regeringen lever fuldt ud op til regeringsgrundlaget og de løfter, vi har givet før valget.

Men det, der er sket på kræftområdet, er ikke tilfredsstillende, og derfor skal det gøres bedre.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Taletiden gælder også for statsministeren. Så er det hr. Morten Østergaard som medspørger.

Morten Østergaard (RV):

Nu er jeg en lille smule forvirret over statsministeren. Jeg forstår, at statsministeren gentagne gange har beklaget, at behandlingsgarantien, som den er formuleret af regeringen, ikke er blevet overholdt på grund af de forhold, som har

været blotlagt i offentligheden igennem nogle uger, og nu siger statsministeren her, at regeringen til fulde lever op til regeringsgrundlaget fra 2001.

Derfor må vi spørge: Hvornår træder den reelle behandlingsgaranti, som statsministeren og resten af regeringen i regeringsgrundlaget fra 2001 lovede befolkningen, i kraft, hvis statsministeren mener, at man til fulde lever op til det i dag? For vi har i hvert fald konstateret, at den ikke gælder nu.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der tror jeg, hr. Morten Østergaard skal være klar over, at det, vi taler om i regeringsgrundlaget, jo er retten til frit valg for patienterne. Det er, at hvis ikke man kan få behandling på et offentligt hospital inden for 2 måneder, så får man frihed til at vælge et privathospital eller et hospital i udlandet, og pengene følger med. Den ordning forbedrer vi næste år til at gælde allerede efter 1 måned. Det er det, der står noget om i regeringsgrundlaget.

Så gælder der for livstruende sygdomme en, om jeg så må sige ældre ordning, som allerede var indført, inden vi trådte til som regering, men som vi har videreført, bl.a. på kræftområdet, hvor der er endnu kortere ventetidsperioder, f.eks. forundersøgelse 2 uger, operation 2 uger, medicinsk behandling 2 uger, strålebehandling 4 uger osv. Der er indført nogle endnu skrappe regler, og dem har vi videreført, men har altså måttet erkende, at der har været et antal patienter, der ikke har fået det tilbud, de skulle have, og det har indenrigs- og sundhedsministeren så taget initiativ til at få rettet op på straks.

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for den sidste erkendelse, for den står lidt i kontrast til det, som statsministeren sagde for et øjeblik siden om, at man levede op til regeringsgrundlaget. For hvis man gjorde det, så var der jo ingen grund til, at indenrigs- og sundhedsministeren nu har sat gang i en masse udmærkede initiativer. Men vi må bare konstatere, at det jo er på baggrund af, at man har sovet igennem 5 år og ikke været opmærksom på, om man overholdt regeringsgrundlaget.

Kl. 13.50

Jeg vil spørge statsministeren: Er det rimeligt? Er det det, borgerne kan forvente af den kontrakt, statsministeren har med vælgerne, nemlig at med hensyn til de ting, som man skriver i et regeringsgrundlag, kan ministrene sove i